

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. K. i I. K.
przeciwko Gminie E.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 4 grudnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 10 października 2018 r., sygn. akt I Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powodów na rzecz pozwanej kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opierają wniosek o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności oraz na występowaniu w sprawie

dwóch zagadnień prawnych. Pierwszego dotyczącego mocy wiążącej wyroków Naczelnego Sądu Administracyjnego w postępowaniu cywilnym, oraz drugiego dotyczącego charakteru prawnego dziennika budowy jako dokumentu urzędowego.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Co do pierwszego z przedstawionych zagadnień trudno uznać, że pozostaje ono w zgodzie w poczynionych w sprawie ustaleniach faktycznymi. Wedle skarżących Sądy *meiriti* w sprawie poczyniły ustalenia w zakresie własności nieruchomości znajdujących się pod drogami w oparciu o wydane z udziałem stron wyroki NSA. Tak jednak nie było, gdyż z treści sporządzonego w sprawie uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że podstawowe znaczenie miała treść księgi wieczystej i związane z tym domniemanie przemawiające za tym, że własność spornych nieruchomości zajętych pod drogi należała do skarżących. Sądy powołały się jedynie na orzeczenia NSA, z których – wbrew twierdzeniom skarżącym - nie wynikało, aby własność tą nabyła z mocy prawa Gmina E.

W odniesieniu do kwestii charakteru dziennika budowy jako dokumentu w orzecznictwie Sądu Najwyższego zagadnienie to zostało już wyjaśnione w sposób niebudzący wątpliwości. Przyjęto bowiem, że nie stanowi on dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 244 k.p.c., a jedynie dokument prywatny (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 18 lutego 2015 r., I CSK 107/14, oraz z dnia 16 listopada 2016 r., I CSK 795/15). Przytoczone przez skarżących odmienne orzeczenia są orzeczeniami sądów apelacyjnych wydanymi głównie jeszcze przed ukształtowaniem się odmiennej linii orzeczniczej w Sądzie Najwyższym.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.